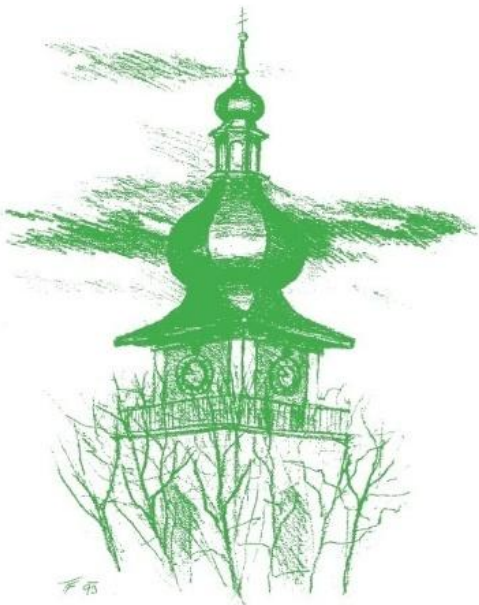

KUNHUTA

ze života farnosti

Nové Město na Moravě

květen 2026

Tajemství Nejsvětější Trojice, které dnes slavíme, je nejtajemnějším tajemstvím naší víry. Možná právě pro svou neuchopitelnost nás nechává netečnými a zabývat se jím nám přijde jako zbytečná komplikace. Opravdu nestačí říct, že Bůh je láska? O Nejsvětější Trojici se v evangeliu přímo nepíše. Přesto nás do poznání tajemství Trojice uvádí lépe než teologické traktáty. My lidé máme rádi příběhy a evangelium příběhem je. Je radostnou správou a příběhem s dobrým koncem. V Ježíšově životě totiž objevujeme jedinečné vztahy mezi ním a Otcem. Bůh je láska, tedy ten, který miluje všechno, co stvořil. Miluje svět i nás, kteří jej obýváme. A láska není nic teoretického ani abstraktního. Láska na sebe bere v Ježíši konkrétní podobu. Proto Ježíš miluje tak konkrétně: díval se do očí žebráků, celníků, rybářů, cizoložnic, hladových zástupů, a dokonce i těch, kteří mu ukládali o život. Miluje Otce natolik, že síla této lásky je samotnou osobou, Svatým Duchem.

A do této trojiční lásky jsme ponořeni i my, každý jeden z nás. Přiblížit se tajemství Nejsvětější Trojice nelze jinak než skrze lásku. Čím víc miluji, tím blíž jsem poznání Boha. Čím konkrétněji se moje láska projeví, tím jasnější kontury získá Trojice v mém srdci. Čím víc budu odpouštět, čím víc budu druhým nablízku, čím víc přátel si budu kolem sebe nezištně dělat, čím víc budu věrný svým blízkým i svým zásadám, čím víc dobra bude díky mně na světě, tím víc se blížím k podstatě toho, který je Bohem ve Trojici a přesto jediným. o. Miro

EVROPA MÁ MÍT DUŠI

V sobotu 25. 4. 2026 dopoledne se rozezněl v katedrále sv. Víta největší zvon v České republice, Zikmund, a z Arcibiskupství pražského vyšel dlouhý liturgický průvod, ve kterém kráčelo také 40 biskupů z domova i ze světa. Byl hustě lemován zástupy věřících i turistů. Intronizační mše se účastnilo zhruba 800 pozvaných hostů v čele s prezidentem republiky Petrem Pavlem, předsedou sněmovny Tomiem Okamurou, primátorem Prahy Bohuslavem Svobodou, europosancem Alexandrem Vondrou, senátorem Pavlem Fischerem, poslancem a předsedou ODS Martinem Kupkou, poslancem Markem Bendou, diplomaty a dalšími osobnostmi veřejného života, kteří zcela zaplnili katedrálu.

Slavnostní bohoslužbu zahájil emeritní arcibiskup Jan Graubner. Po přečtení papežské jmenovací buly v latině a češtině, jíž papež Lev XIV. 2. února nového pražského metropolitu jmenoval, předal svému nástupci Stanislavu Příbylovi Svatovojtěšskou berlu, která symbolizuje pastýřský úřad. Tímto okamžikem přebíral svoji novou arcidiecézi dosavadní litoměřický biskup. Usedl do křesla symbolizujícího arcibiskupský stolec a stal se 38. arcibiskupem a 26. primasem českým (čestný historický titul udělován od r. 1627 byl spojen s výsadou korunovat českého krále.) Vedle oltáře byla vystavena lebka prvního pražského biskupa, sv. Vojtěcha, o jehož odkaz a význam se pak arcibiskup opřel ve svém slavnostním kázání. Vyzdvihl ho jako křesťana, poutníka, misionáře, mučedníka a v neposlední řadě i jako putujícího Evropana, který propojoval kultury, národnosti i jazyky a má co říci také nám. Považuje sv. Vojtěcha za svou inspiraci, neboť byl v r. 1983 v této katedrále biřmován kardinálem Františkem Tomáškem a přijal biřmovací jméno Vojtěch. Dále zdůraznil důležitost vzdělávání i toho, že lidé mají mezi sebou stavět mosty, být k sobě velkorysí a srdeční. Evropa by se měla vrátit ke svým křesťanským duchovním kořenům, má mít duši a nebýt jen sociálním a ekonomickým projektem. Dodal, že zásadní je pro něj hlásání evangelia o dobrém, milosrdném a odpouštějícím Bohu, ale i o nárocích, které na člověka má.

Nedílnou a velmi podstatnou součástí této mimořádné mše byl hudební doprovod a liturgické zpěvy, které vytvářely neopakovatelnou atmosféru.

Stručný životopis:

Arcibiskup Stanislav Příbyl (*16. 11. 1971 v Praze) se narodil do hudební rodiny, od dětství hrál na klavír, později na varhany. Po maturitě na zeměměřičské škole vstoupil do řádu redemptoristů, absolvoval Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy a v roce 1996 byl vysvěcen na kněze. Následně působil 8 let na poutním místě Svatá Hora u Příbrami, dále jako provinciál české provincie redemptoristů, prezident Arcidiecézní charity Praha a generální sekretář České biskupské konference. V prosinci r. 2023 byl jmenován litoměřickým biskupem. Můžeme tak konstatovat, že prošel postupně mnoha různými

funkcemi, čímž získával důležité znalosti pro svoji novou roli v církvi. Zároveň je za více než 100 let nejmladším arcibiskupem, neboť má pouhých 54 let, a tak, pokud Pán Bůh dá, ho budeme vidat nejméně dalších 20 let.

Mezi jeho hlavní úkoly patří zklidňování napětí ve společnosti i v katolické církvi. Dále musí řešit dopady sexuálního zneužívání v církvi a situaci na Katolické teologické fakultě UK. Velkou výzvou je také ekonomické zajištění církve a dostatku duchovních. Přibyl zdůrazňuje potřebu dialogu církve se společností, chce být otevřený a hledat platformy pro vzájemnou spolupráci. Očekává se od něj, že využije své zkušenosti z litoměřické diecéze k obrušování hran s důrazem na víru, vzdělávání a hlásání evangelia. Úkoly, které před ním stojí, jsou nemalé a budou vyžadovat velkou chuť do práce a plno sil – naštěstí je mladý a vzdělaný. Sám dodal, že doufá, že bude arcibiskupem, který bude aspoň trochu k světu.

Na závěr této tříhodinové slavnosti pronesl krátký projev také prezident Petr Pavel, který prohlásil, že po vzájemných rozhovorech oba vidí mnoho věcí podobně. Arcibiskup čelí velkým očekáváním, ale naplnit je všechna není nikdy možné. Musí se opřít o hodnoty v rozděleném světě a ukazovat cestu. Dále promluvil končící papežský nuncius Jude Thaddeus Okolo, který odchází do nejchudšího státu na světě – na Haiti. Rozloučil se radostně, jak je jeho zvykem, poděkoval za vše a popřál hodně Božího požehnání.

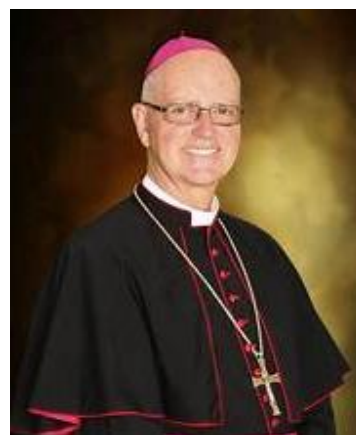
Mezi gratulanty nechyběl ani emeritní vídeňský biskup Christoph kardinál Schönborn, který se narodil v lednu 1945 na území Protektorátu na zámku Skalka u Vlastislavi. Rodina byla téhož roku vysídlena do Rakouska, kde byl 16. vídeňským arcibiskupem (1995–2025.) Prohlásil, že nový arcibiskup je velmi moudrý a zároveň skromný člověk. Popřál mu, ať se mu daří v jeho počínání. Ještě poznámka na konec: ČR nemá po smrti Dominika Duky žádného kardinála.

Marie Mlynářová

ČESKÁ CÍRKEV MÁ NOVÉHO PAPEŽSKÉHO NUNCIA, JE JÍM MONS. EUGENE MARTIN NUGENT

Papež Lev XIV. jmenoval v pondělí 25. května 2026 nového apoštolského nuncia v České republice. Je jím Mons. Eugene Martin Nugent. Pochází z Irska, do diplomatických služeb Vatikánu vstoupil v roce 1992 a postupně pracoval pro Svatý stolec v Turecku, Jeruzalémě a na Filipínách.

Od roku 2010 působil jako apoštolský nuncius na Madagaskaru a Komorách, v roce 2015 ho papež František jmenoval jako nuncia na Haiti (kam nyní odchází bývalý český apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo, pozn. red.), v roce 2021 byl jmenován zástupcem Svatého stolce v Bahrajnu, Kuvajtu a Kataru. Mons. Eugene Martin Nugent je titulárním arcibiskupem v Domnach Sechnaill v Irsku.

zdroj: www.biskupstvi.cz

OHLÉDNUTÍ ZA MISIJNÍ VÝSTAVOU: I JEDNA KOSTKA MŮŽE POHNOUT SVĚTEM

O víkendu 18. a 19. dubna ožila novoměstská Orlovna barvami, dětským smíchem a tisíci stavebních kostiček. Uskutečnila se zde charitativní Misijní výstava modelů LEGO®, kterou pořádala naše farnost ve spolupráci s místní Jednotou Orel. Výtěžek z akce tradičně putuje na podporu Papežských misijních děl. Máme obrovskou radost, že se s vámi můžeme podělit o výsledek, který předčil všechna naše očekávání – na dobrovolném vstupném se podařilo vybrat nádherných 15 290 Kč.

Během víkendu měli návštěvníci možnost obdivovat více než 90 nejruznějších staveb, které na výstavu nezištně zapůjčilo celkem 9 nadšených vystavovatelů. K vidění byla úžasná pestrost tohoto fenoménu: od roztomilých detailů domků a městečka LEGO City přes technicky propracované stroje a modely vozů Formule 1 všech velikostí až po překvapivě křehké a krásné květiny z kostek. Údiv vzbudil také robotický model, který před zraky diváků sám skládal Rubikovu kostku.

Největším tahákem, u kterého se tvořily zástupy dětí i dospělých, se stala interaktivní LEGO jízdná. Zde si návštěvníci mohli na vlastní kůži vyzkoušet dálkové ovládání modelů, jako byl nakladač, nákladní či závodní auto nebo autobus.

Podobná akce by se nikdy neobešla bez pomoci mnoha ochotných rukou. Naše obrovské poděkování proto patří vystavovatelům za zapůjčení jejich vzácných modelů a všem obětavým dobrovolníkům za hodiny práce s přípravou, službami během výstavy i následným úklidem. Děkujeme také Jednotě Orel za poskytnutí krásného a důstojného zázemí.

To vůbec největší poděkování ale směřuje k vám všem – spokojeným návštěvníkům a dárcům z řad farníků i široké veřejnosti. Vaše štědrost, dobrá nálada a nadšení potvrdily, že motto výstavy „I jedna kostka může pohnout světem“ dává smysl. Společně jsme dokázali, že i hra a radost mohou přinést konkrétní pomoc tam, kde je to v misiích nejvíce potřeba.

Pán Bůh zaplat' všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili!

Za kolektiv pořadatelů Vít Německý, též foto

JE ČAS – STUDENTSKÝ VELEHRAD 2026

„Všechno má svoji chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas“ (Kaz 3,11). A na začátku května byl čas setkávání. Na 400 vysokoškoláků a mladých pracujících z celé České republiky přijelo na Velehrad, aby zde strávili svůj čas spolu a s Bohem. A část z naší jubilejní římské výpravy u toho byla také.

A jaký byl program? Jedním slovem, nabitý. Po příjezdu jsme byli náhodně rozděleni do skupinek, ve kterých jsme se pak potkávali v průběhu celého setkání a měli možnost se zamýšlet a diskutovat nad připravenými tématy a otázkami pro daný den a hledali odpovědi, jaký je právě čas. Během dopoledního a odpoledního programu bylo na výběr z širokého rozsahu přednášek, seminářů a workshopů s inspirativními hosty a témat bylo tolik, že si člověk pomalu ani nemohl vybrat. Součástí každodenního programu byla také mše svatá se vzácnými hosty z řad českých biskupů a společný program byl poté zakončen večerní modlitbou v bazilice. Večery se pak nesly v přátelském duchu u cimbálové muziky a deskových her.

Ačkoliv zpočátku možná panovala lehká nervozita z toho, co nás čeká, nakonec to byl krásně a intenzivně strávený čas plný klidu a pohody, na který budeme snad ještě dlouho vzpomínat. Tak za dva roky zase na Velehradě.

VŠ

„MALÁ“ FARNÍ POUŤ

8. květen, coby státní svátek, bývá pro mnohé z nás skvělou příležitostí vydat se na cestu spojenou s návštěvou zajímavých poutních míst. Letos vyrazil zcela zaplněný autobus našich farníků směrem na sever do Suchého Dolu u Police nad Metují, Broumova a polských Wambierzyc.

Již během cesty jsme měli možnost dozvědět se spoustu zajímavostí z průvodce – brožurky pečlivě připravené otcem Mirem. Spolu s ním jsme se v autobuse zamýšleli nad vznikem prvně jmenovaného poutního místa a nad pravostí tradovaných zjevení. Celý příběh z konce 19. století je poměrně kontroverzní, ale přesto vede kroky mnohých věřících k novodobé kopii původní dřevěné kaple, která byla dokončena a posvěcena v roce 2012 kardinálem Dominikem Dukou. Krásná zelenobílá stavba stojící uprostřed lesa, k níž vedou takzvané růžencové schody, má opravdu své kouzlo. Bylo zde cítit, že je její okolí protknuté mnoha modlitbami. Během zpátečního sestupu pěšinou lemovanou zastaveními křížové cesty jsme téměř všichni obdivovali neskutečně mokrou půdu Suchého Dolu (paradoxně poněkud kontrastující s názvem daného místa) a stopy vydatného deště, který v té době tak zoufale chyběl u nás doma. Nyní ale s radostí můžeme konstatovat, že jsme se dočkali i zde na Vysočině.

Naši další zastávkou byl broumovský klášter zbudovaný ve 13. století a obývaný řádem benediktinů. Význam Broumova vzrostl v době husitských válek v souvislosti s vypálením břevnovského kláštera v Praze roku 1420. Následně poté se stal broumovský klášter bezpečným útočištěm pro břevnovského opata

a jeho spolubratry. Ne však navždy. Historie tohoto místa, které bylo rovněž významným centrem vzdělanosti, je poměrně pestrá.

Během prohlídky původně gotického chrámu svatého Vojtěcha nás náš průvodce Felix seznámil s proměnou chrámu na barokní jednolodí s postranními výklenkovými kaplemi. Nad kaplí sv. Kříže byla v roce 1999 nalezena v dřevěné schránce kopie Turínského plátna z roku 1651, která je jedinou kopií ve střední Evropě. Tuto kopii jsme si mohli prohlédnout spolu s liturgickými předměty v refektáři. Felixův popis plátna a osobní svědectví týkající se vlastního studování souvisejících informací mnohé z nás vedly k zamyšlení nad tím, jak hrůzná devastující zranění, nelidské utrpení a ponížení prožil Pán Ježíš ještě před svou smrtí na kříži. A to dobrovolně a z lásky k nám, ne pro své, ale pro naše hříchy a provinění. Napadalo mě, jestli vůbec, případně jakým způsobem, Mu za tuto nepředstavitelně krutou, a přesto tichou obětí lásky, díky níž nám otevřel jedinou možnou cestu ke spáse duše, dokážeme ve svých životech děkovat...

Po prohlídce kláštera jsme v místním farním kostele sv. Martina společně s několika zdejšími farníky slavili mši svatou a poté u autobusu popřáli našemu oslavenci Vojtovi, který právě slavil narozeniny.

Posledním významným poutním místem ležícím nedaleko Broumova byly polské Wambierzyce, známé svými sakrálními stavbami a mariánskou úctou. Říká se jim také „Slezský Jeruzalém“. Vznik tohoto místa sahá k počátkům 18. století. V pozdně barokní poutní bazilice Navštívení Panny Marie čníci nad náměstím jsme si prohlédli interiér a společně se pomodlili Loretánskou litanii. Po individuální modlitbě před dřevěnou soškou Panny Marie a krátké prohlídce dalších staveb poutního areálu jsme vyrazili směrem k domovu. Vedeni naším duchovním pastýřem jsme naše putování zakončili v autobuse krásnou modlitbu, kterou najdete na následujících řádcích. Díky Pánu za nádherný den společně prožitý v Jeho blízkosti a za šťastný návrat domů. *DT*

MODLITBA K VAMBEŘICKÉ KRÁLOVNĚ RODIN

**Vambeřická Královno Rodin a Matko Nejpěknější Lásky,
vypros pro naši rodinu u Tvého Syna vzájemné porozumění, ochotu
pomáhat, schopnost odpouštět, upřímnost, trpělivost a lásku
v každodenním životě.**

**Učiň, Matko, aby v naší rodině bylo jedno srdce a jedna duše.
Matko Ježíše Krista, úpěnlivě Tě prosíme, zachovej naši rodinu
ve zdraví a v bezpečí, daleko od ohně, krádeží, nehod a jiných
neštěstí, a především od neočekávané smrti. Marie, buď
starostlivou ochránkyní naší rodiny. Zachovej nás v jednotě s Tvým
Synem a s Tebou až do smrti.**

Amen.

☞ PRAVDA O RŮŽENCI ☞

Toto je pro mě jedno z nejsilnějších povzbuzení k modlitbě růžence, s jakým jsem se kdy setkal...

☞ 1. Proč měl růženec v minulých stoletích takový obrovský význam?

Z jednoho prostého důvodu:

☞ Lidé tehdy ještě NEOČEKÁVALI, že by musela být modlitba „zážitkem“. Modlitba pro ně byla zbraň, ne „pocit“. Pro svatého papeže Pia V., pro dominikány, pro světce středověku byla každá modlitba:

- úkonem vůle,
- projevem disciplíny,
- věrnosti,
- vstupem do duchovního boje.

Růženec byl pro ně mečem, ne meditací pro uklidnění nervů. Proto ho brali smrtelně vážně.

☞ 2. Růženec nebyl chápáný jako opakování myšlenky – ale jako duchovní palba.

V teologii starých církevních otců je růženec:

- jako vojenský buben – rytmus, který drží vojáka v boji,
- jako kladivo – každé Zdravas uděluje úder zlu,
- jako provaz lásky – který svazuje peklo.

Růženec nebyl prožívaný skrze pocity. Byl prožívaný skrze realitu: „Když se modlíš růženec, Panna Maria bojuje za tebe.“ To se nezměnilo. Změnil se jen svět.

☞ 3. Proč dnes lidé růženec podceňují? Ze tří důvodů:

! 1. Žijeme v kultuře: „mám rád jen to, co mě baví“.

Pokud něco nemá okamžitý emoční efekt, tak se to vyhodí.

Růženec je přesný opak:

- monotónní (záměrně),
- pravidelný (záměrně),
- opakuje se (záměrně).

Proto mnohým připadá „nudný“.

! 2. Lidé si myslí, že účinná modlitba je ta, při které něco cítím.

Ale Bůh říká opak: „Ne pocity, ale věrnost láme d'áblovu moc.“

Satana nelámou naše emoce, ale naše poslušnost.

! 3. Svět je zahlcený rozptýlením.

Růženec však vyžaduje:

- vytrvalost,
- trpělivost,
- ticho,
- disciplínu.

A to dnešní člověk nemá rád.

4. Proč byl růženec tehdy tak mocný?

Protože svatí znali něco, co dnešní člověk často přehlédne:

 Peklo se bojí vytrvalosti.

Ne výbuchů nadšení.

Ne jednorázových modliteb.

Ale vytrvalosti.

To je důvod, proč:

- sv. Pius V. vybojoval vítězství nad Osmanskou říší v bitvě u Lepanta,
- dominikáni lámali hereze,
- obyčejní věřící měnili dějiny.

A to všechno růžencem.

5. Růženec nebyl nikdy modlitbou „abych něco cítil“, ale modlitbou:

- abych zůstal věrný, když je tma, když nevidím východisko,
- abych vytrval, když je to únavné,
- abych bojoval, když nemám chuť.

Svatí jej milovali, protože v něm viděli:

- poslušnost = vítězství,
- vytrvalost = síla,
- opakované Zdrávasy = údery proti satanovi.

A proto ho satan tak nenávidí.

6. A co dnešní člověk?

Dnešní křesťan má problém přijmout něco, co:

- není rychlé,
- není příjemné,
- nelichotí jeho egu,
- není novým zážitkem.

Růženec je proto vnímán jako „slabý“. Jenže ve skutečnosti je to duchovně naopak – růženec slabý není. Slabý je moderní člověk.

TOTO JE PRAVDA O RŮŽENCI:

 Růženec je tak mocný, jak jsi ochotný být věrný.

 Satan nemá strach z tvých pocitů, ale z tvé vytrvalosti.

 Opakování není slabost, ale je to duchovní palba.

A proto byl růženec v minulých stoletích neporazitelný. A může být neporazitelný i dnes – jestliže ho budeš nosit jako zbraň, ne jako pocit.

Na povzbuzení vytvořil: Peter Maria Michael MI

Pozn.: MI (*hnutí Militia Immaculatae*, tj. Rytířstvo Neposkvrněné, založené sv. Maxmilianem Kolbem)

ZPOVĚDNÍ ZRCADLO

1. NEBUDEŠ MÍT JINÉ BOHY MIMO MNE.

Je Bůh na prvním místě v mém životě?
Bojuji proti pýše a sebestřednosti?
Opravdu miluji Boha nade vše a druhého
člověka jako sebe?

Co je pro mě nejdůležitější (mé
představy, schopnosti, uznání
druhých, postavení, moji blízcí...) nebo
opravdu Bůh?

Prosím o více víry? Vzdělávám se v ní?
Opravdu Bohu věřím (i v krizi, bolesti
své nebo druhých...)?

Nespoléhám na druhé straně příliš na
Boží milosrdenství a Boží velkorysost?
Mám Boha rád nebo se ho spíše bojím?
Dokázal jsem Bohu odpustit, že dopustil
nějakou těžkou zkoušku?

Usiluji o to, aby i druzí uvěřili
nebo čekám, až Bůh sám zasáhne?

Nepodléhám všelijakým módním
alternativám ke křesťanství (východní
duchovní směry, jasnovidectví,
horoskopy, pověry), nekoketuji
s praktikami magie, spiritismu?

2. NEVEZMEŠ JMÉNA BOŽÍHO NADARMO.

Vážím dostatečně svá slova?
Nemluvím o Bohu a náboženských
věcech lehkovážně?

Jak vypadá má modlitba?
Bojuji s roztržitostí, dokážu se setkat
v modlitbě s Bohem, i když zrovna
nemusím...?

Jak se chovám v kostele?
Dělám čest jménu křesťan svým
životem?

3. POMNI, ABYS DEN SVÁTEČNÍ SVĚTIL.

Je neděle pro mne opravdu dnem Páně
nebo doháním, co jsem nestihl?
Udělám si čas na své bližní?
Umím odpočívat? Nepodléhám lenosti?
Umím i svému odpočinku dát určitý řád?
Jak prožívám (nejen) nedělní bohoslužbu
– jako vrchol setkání s Bohem nebo
spíše jako splnění si své povinnosti?
Jak přistupuji ke svátostem?

4. CTI OTCE SVÉHO I MATKU SVOU, ABYS DLOUHO ŽIV BYL A DOBŘE SE TI VEDLO NA ZEMI.

Mám úctu ke svým rodičům – i když
jsem už dospělý? Mám v úctě ty, kdo
v církvi, ve společnosti nesou určitou
zodpovědnost? Modlím se za ně nebo
jen kritizuji a nadávám?
Je má poslušnost zodpovědná?
Mám odvahu říci svůj názor
představeným a nadřízeným a zároveň
dokážu přijmout jejich rozhodnutí?

5. NEZABIJEŠ.

Mám úctu k jakékoliv formě života
od květiny až po člověka?
Mám ve stejné úctě bělocha i Roma,
černocho i Vietnamce, katolíka
i protestanta, křesťana i muslima,
věřícího i ateistu, muže i ženu,
zdravého i postiženého...?
Dávám si pozor na svou řeč a uvědomuji
si, že i slovem mohu zranit?

5. /pokračování/

Snažím se vcítit do druhých nebo jdu životem jako „tank“?
Mám jasný názor na přijetí nenarozeného života – umím o něm svědčit druhým?
Respektuji své zdraví a nehazarduji s ním třeba rychlou jízdou v autě apod.?
Naopak – nehlídám se příliš?
Zvládám svůj hněv?
Umím nejen odpouštět nebo se o to snažit, ale i milovat své nepřátele?
Odpustil jsem všem? I sobě?

6. NESESMILNÍŠ.

Snažím se o zdraví a čistotu své duše?
Mám čisté chování nejen navenek, ale i před Bohem? Usiluji o čistotu skutků, slov i myšlenek a pohledů?
Umím včas odejít od erotických reklam na internetu nebo pořadů v TV?
Mám úctu ke svému tělu? I k druhým?
Nesvádím druhé svými řečmi, vtipy...?
Snažím se o čistý vztah před manželstvím a naplňuji v manželství slib lásky, úcty a věrnosti?
Usiluji o upevňování vzájemného vztahu i o duchovní růst skrze společnou modlitbu v manželství i rodině?
Dokázal jsem se upřímně vyzpovídat i z hříchů, za které se stydím?

7. NEPOKRADEŠ.

Jsem svobodný ve vztahu k tomu, co mám, a dokážu se rozdělit i darovat?
Je něco (hmotného nebo duchovního), čeho bych se nedokázal vzdát? (dobré jídlo, alkohol, peníze, požitky, vztahy...)
Neomlouvám si drobné závislosti, nevěrnosti, nedůslednost?

Umím podpořit ty, kdo jsou chudší než já? Nemám něco, co mi nepatří?
Vracím, co jsem si půjčil?

8. NEPROMLUVÍŠ KŘIVÉHO SVĚDECTVÍ.

Snažím se vždy být pravdivým, i když z toho mohou být problémy?
Nedělám zbytečně kompromisy?
Dokážu říci nepříjemnou pravdu?
Dokážu ji ale říci citlivě, klidně, pokorně a s láskou?
Umím přijmout od druhých nepříjemnou pravdu o sobě?
Umím přemýšlet o kritice druhých, i když mi připadá nespravedlivá? Co když je to trochu jinak? ...
Dokážu přiznat svou chybu a omyl nebo musím mít vždycky pravdu já?
Nefandím si příliš nebo se naopak říliš nepodceňuji?
Vychovávám se k opravdovosti nebo se spokojím s kýčem a napodobeninou čehokoli?

9. & 10. NEPOŽÁDÁŠ MANŽELKY BLIŽNÍHO SVÉHO, NEPOŽÁDÁŠ STATKU BLIŽNÍHO SVÉHO.

Umím se radovat z radosti druhých nebo mě mrzí, že já nejsem tak slavný, úspěšný, krásný a šikovný?
Nezakrývám své chyby takticky tím, že upozorňuji na problémy druhých?
Nejsem chamtivý?
Mám takovou svobodu, že s klidem přijímám fakt, že zde jednou budu muset zanechat své mládí, sílu, zdraví, schopnosti, majetek, prostě všechno?
Hledám to, co je opravdu nejdůležitější – a to je Boží království – s vírou, že ostatní mi bude přidáno?

MINISTRANTSKÁ POUŤ DO RAJHRADU

V sobotu 18. dubna ráno se sešla skupinka deseti novoměstských ministrantů, aby spolu s bratry ministranty žďárského děkanství vyrazila do Hrušovan u Brna, kde od kostela Panny Marie Královny vyrazila na pěší pouť do Rajhradu. Po cestě na ni čekalo pět zastavení a plnění úkolů. Po splnění každého úkolu ministranti získali písmenko, které po zkompletování posloužilo jako vstupní heslo do areálu rajhradského benediktinského kláštera. Heslo znělo: Lukov. Tato malá vesnička v moravskobudějovickém děkanství je rodnou vesničkou P. Jana Buly, který spolu s P. Václavem Drbolou byli patrony pouti.

Oba kněží naší diecéze budou zanedlouho blahořečení. V kostele sv. Petra a Pavla se pak konala za účasti biskupa Pavla Konzubla mše svatá. Po jejím skončení začal odpolední program, během něhož na ministranty čekalo několik stanovišť s různými hrami a také možností občerstvení, a to nejen duchovního. Celou ministrantskou pouť provázelo slunečné počasí a věřím, že každý z ministrantů si tuto pouť užil. Poděkování patří také žďárskému děkanství a koordinátoru ministrantů za společenství nejen v autobusové dopravě na pouť.

Zdeněk Pařík

MALÝ VÝŠLAP ZA PANNOU MARIÍ

Léto je tradičně dobou dovolených a jednou z možností je vyrazit třeba na Rhodos. Kromě pláží zde lze navštívit i řecká poutní místa, a právě o jednom z nich si dneska povíme.

Místní známá pláž Tsambika nese jméno blízkého kláštera Panagia Tsambika, kam směřují mnozí poutníci, aby v malebném bílém kostelíku uctili Pannu Marii. Tradice vypráví, že jeden muž spatřil na hoře oslnivou záři a našel zde ikonu Panny Marie, která zmizela z Kypru. Poté, co se ikona na tomto místě objevila ještě dvakrát, byl zde postaven klášter. Ikona Panagie Tsambiky je považována za zázračnou, zejména pro bezdětné ženy, a proto sem, za Pannou Marií, putuje mnoho párů s modlitbou za narození potomka.

Tradice vypráví, že jeden muž spatřil na hoře oslnivou záři a našel zde ikonu Panny Marie, která zmizela z Kypru. Poté, co se ikona na tomto místě objevila ještě dvakrát, byl zde postaven klášter. Ikona Panagie Tsambiky je považována za zázračnou, zejména pro bezdětné ženy, a proto sem, za Pannou Marií, putuje mnoho párů s modlitbou za narození potomka.

Původní klášter se nachází ve výšce asi 280 m. n. m., čímž si vysloužil také přezdívku „klášter v oblacích“. Na vrchol vede nekonečných 300 schodů a pro zdatnější se i nabízí několikakilometrový výšlap přímo z okolních pláží a následně i návštěva nového kláštera u hlavní silnice.

Farník

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ KVÍZU (ze str. 14): 1c, 2b, 3a, 4b, 5a, 6b, 7c, 8a, 9c, 10b

PAPEŽ FRANTIŠEK: DARY DUCHA SVATÉHO

Další ze sedmi textů podnětných katechezí papeže Františka, které zazněly postupně při generálních audiencích roku 2014 v Římě:

O DARU SÍLY

14. května 2014

Uvažovali jsme už o prvních třech darech Ducha svatého: moudrosti, rozumu a radě. Dnes pomysleme na to, co Pán dělá: vždy přichází, *aby nás podpořil v naší slabosti*. A činí to zvláštním darem, totiž *silou (fortitudo)*.

Jedno podobenství, které vypráví Ježíš, nám pomáhá pochopit důležitost tohoto daru. Rozséváč vychází rozsévat. Ne každé semě, které zaseje, však přinese plody. To, které padne na cestu, sezobou ptáci, to, které padne na kamenitou půdu nebo do trní, vzklíčí, ale brzy je spálí slunce nebo uschne. Jedině to, které padne na dobrou půdu, může vyrůst a přinést užitek (srov. Mk 4,3–9, Mt 13,3–9, Lk 8, 4–8). Jak vysvětluje sám Ježíš svým učedníkům, rozséváčem je Otec, který hojně rozsévá svoje Slovo. Semě však často narazí na vyprahlost našeho srdce, a třebaže je přijato, hrozí mu, že nepřinese plody. Duch svatý však darem síly *uvolňuje půdu našeho srdce*, osvobozuje ho od apatie, nejistot a všech obav, které ho brzdí, aby tak Pánovo slovo bylo opravdově a radostně uváděno ve skutek. Tento dar síly nám skutečně pomáhá, posiluje nás a umožňuje nám překonávat překážky.

Mohou nastat také *obtížné chvíle a mezní situace*, v nichž se dar síly projevuje mimořádně, příkladně. Je to případ těch, kdo čelí obzvlášť tvrdým a bolestným zkušenostem, jež otrásají jejich životem a životem jejich drahých. Církev září svědectvím mnoha *bratří a sester, kteří neváhali dát vlastní život* jen proto, aby zůstali věrni Pánu a jeho evangeliu. Rovněž dnes nechybějí křesťané, kteří v mnoha částech světa slaví a dosvědčují svou víru s hlubokým přesvědčením a pokojem a vytrvávají, ačkoli vědí, že je to může stát vysokou cenu. Každý z nás také zná lidi, kteří prožívali obtížné a velmi bolestné situace. Pomysleme jen na ony muže a ženy, kteří se perou s těžkým životem, zápasí o to, aby zajistili rodinu a vychovali děti. Zvládají to díky daru síly, jenž jim pomáhá. Kolik je takovýchto mužů a žen, jejichž jména neznáme, ale kteří jsou ctí našeho lidu a naší církve, protože jsou silní. Jsou silní v tom, jak vedou kupředu své životy, rodiny, práci a víru. Tito naši bratři a sestry jsou svatí. Jsou to skrytí světci každodennosti. Mají právě tento dar síly, díky němuž pokračují v konání svých povinností jakožto lidé, otcové, matky, bratři, sestry a občané. Je jich mezi námi tolik! Děkujeme Pánu za tyto křesťany, kteří ztělesňují skrytou svatost – je to Duch svatý, kdo je vede dál. Prospěje nám, když se nad těmito lidmi zamyslíme. Mohou-li dělat něco takového, proč bych nemohl také já? A prosme Pána o dar síly.

Dar síly ovšem není nezbytný jen za některých okolností či ve zvláštních situacích. Tento dar musí být základním rysem naší křesťanské existence, *v běžnosti našeho každodenního života*. V každém dni našeho života musíme být

silní. Potřebujeme tuto sílu, abychom pokračovali dál ve svém životě, v péči o rodinu, ve víře. Apoštol Pavel pronesl větu, jež je pro nás povzbuzením: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“ (Flp 4,13). Když ve všedním životě nastanou těžkosti, připomeňme si: Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Pán nám dává sílu, dává ji stále a dostatečně. Pán nás nezkouší více, než jsme schopni snést. Je stále s námi. „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“

Drazí přátelé, někdy můžeme být v pokušení podlehnout lenosti či ještě hůře sklíčenosti, zvláště tváří v tvář námahám a životním zkouškám. V těchto případech neklesejme na mysli, ale vzývejme Ducha svatého, aby darem síly pozvedl naše srdce a vlil novou sílu a nadšení našemu životu a našemu následování Ježíše.

zdroj: Dary Ducha, Papež František –Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří, 2016

ZAMYŠLENÍ

Kohout uviděl pštrosí vejce. Zavolal k němu slepice a pravil: „Milé dámy, já vás nekritizuji ani nepoučuji, jenom vám ukazuji, abyste viděly, co se vyrábí v zahraničí.“

Z vtipu vychází úvaha, že současnost se v mnoha případech odlišuje od minulosti. My, kteří neseme na bedrech hodně křížků, nemáme v úmyslu mladé kritizovat, poučovat, zdůrazňovat, že dřív bylo líp. Doba se posouvá, hodnoty platné a ověřené po staletí jsou dnes zpochybňovány, vykládány a prezentovány jinak. Žijeme a jsme zaopatřeni tak, jak nikdy. Jdeme za tím radostnějším v životě a to neradostné, nějaký diskomfort, neumíme v téhle době naprostého přepychu a nadbytku, který nikdy nebyl, dost dobře řešit. Jsme civilizace zvyklá nečekat, všechno mít bez zádrhelů co nejdříve, nejlépe hned. Jinak jsme frustrovaní, trpíme depresi.

Psychické problémy přibývají mimochodem taky proto, že v podstatě skoro všechno, čemu se dřív říkalo sedmero hlavních hříchů, jsou dnes zohlednitelné a omluvitelné nemoci.

Pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost – proč se snažit o nápravu? Pýcha je zdravé seběvědomí, lakomství – užívám si, co je moje, závist – proč by měl být někdo lepší než já, hněv – hyperaktivní porucha, smilstvo – závislost na sexu, nestřídmost – metabolický syndrom, lenost – plánované odkládání úkolů.

Žije se nám dobře, z nudy se vytvářejí vyšínuté konstrukce s nepřírozenými pravidly. Předkové říkali: neví roupama co dělat. Technika je dobrý sluha, ale zlý pán. Lidi jsou stvořeni do houfu a být zavěšeni v určité mezilidské síti. Nalepit se na počítač či telefon může způsobit, že člověk pak vlastně neví, jestli je tam nebo tady. Ztráta skutečného kontaktu bývá příčinou mnoha duševních poruch, o čemž vědí své psychiatři.

Když se ptali rabína, co s tím chaotickým světem plným zmatků, bojů a nenávisti dělat, říká rabín: „To je moc dobrá otázka.“ – „No, a odpověď? – „Nevím,“ říká rabín, „ale otázka je to dobrá.“

MP

MALÉ OTÁZKY PRO VELKÉ ZNALCE

JOSEF EGYPTSKÝ

- 1. Josef byl synem Jakuba a Ráchel. Proč ho jeho bratři nenáviděli?** *(Gn 37,4)*
 - a) byl líný a nepomáhal jim
 - b) byl extrémně nešikovný
 - c) záviděli mu otcovu lásku, žárlili
- 2. Jednou bratři na pastvě Josefovi něco udělali. Co mu udělali?** *(Gn 37,28)*
 - a) zbili ho a těžce zranili
 - b) hodili ho do cisterny a pak prodali kupcům
 - c) předhodili ho dravé zvěři
- 3. Kam se Josef dostal kvůli činu svých bratrů?** *(Gn 37,28)*
 - a) do Egypta na faraonův dvůr
 - b) do Zaslíbené země
 - c) do Jeruzaléma
- 4. Josef se ocitl také ve vězení. Proč?** *(Gn 39,19-20)*
 - a) okradl svého pána
 - b) nespravedlivě ho obvinila faraonova žena
 - c) někoho zabil
- 5. Z vězení se Josef dostal díky tomu, že** *(Gn 41)*
 - a) správně vyložil faraonův sen
 - b) faraon vyhlásil amnestii
 - c) se mu podařilo utéct
- 6. Josef se v Egyptě stal** *(Gn 41,38-40)*
 - a) vrchním kuchařem v kuchyni faraona
 - b) správcem faraonova domu
 - c) hlavním pekařem
- 7. Proč přišli Josefovi bratři za Josefem do Egypta?** *(Gn 42,1-2)*
 - a) aby svého bratra Josefa našli
 - b) aby si prohlédli pyramidy a památky
 - c) aby nakoupili obilí
- 8. Jak se jmenoval nejmladší Josefův bratr, který se narodil, až když byl Josef pryč?** *(Gn 35,18)*
 - a) Benjamin
 - b) Benedikt
 - c) Ben Hur
- 9. Co udělal Josef, když se setkal s bratry, kteří ho původně prodali?** *(Gn 45)*
 - a) pomstil se jim
 - b) řekl, že s nimi nechce mít nic společného
 - c) odpustil jim a dal se jim poznat
- 10. Co udělala celá rodina po shledání Josefa s bratřími a s otcem Jakubem?** *(Gn 46-47)*
 - a) vzali Josefa a vrátili se do izraelské země
 - b) přestěhovali se do Egypta
 - c) svrhli faraona a jeho příznivce

zdroj: Biskupství brněnské, správné řešení na str. 11

FOTOSŘÍPKY

**1) Víkendovka pro děti
na Fryšavě (27. 3. – 29. 3. 2026),
foto: I. Košíková**

**2) Malá farní pout' – před poutní
bazilikou Navštívení Panny Marie
v polských Wambierzycích
(8. 5. 2026), foto: o. Miro**

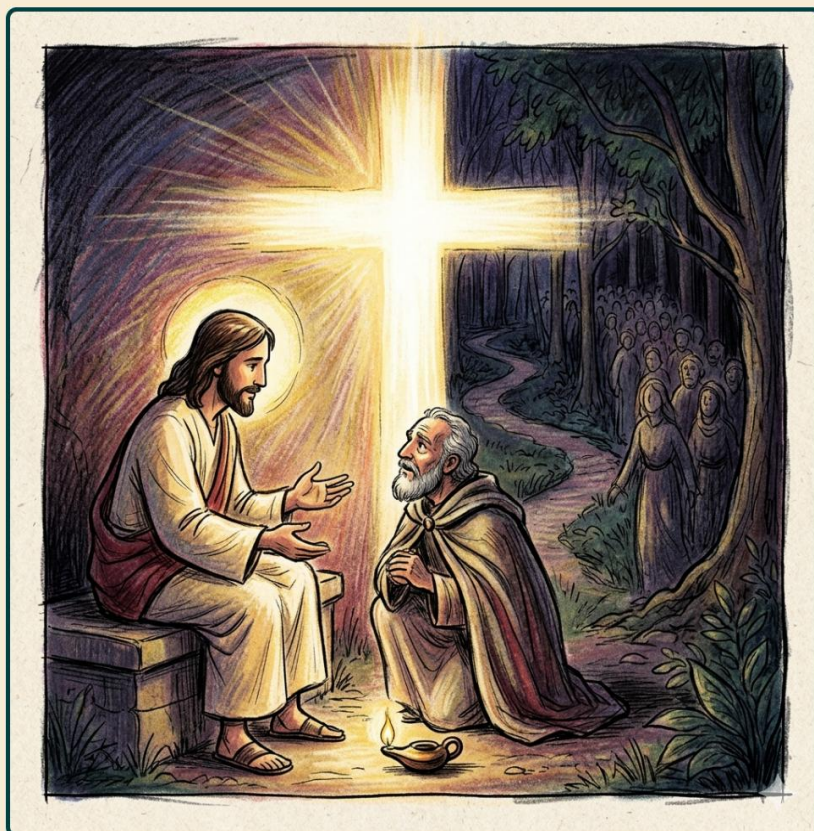
**3) Pěší pout' na ke sv. Janu
Nepomuckému na Zelenou horu
(16. 5. 2026), foto: M. Stupková**

KÁZÁNÍ O. MIRA – 31.5.2026

JAN 3,16–18

EVANGELIUM

Tajemství Nejsvětější Bůh je láska v a

Trojice jako živý vztah

Bůh je láska, ne abstraktní teorie

Láska na sebe v Ježíši bere konkrétní podobu a projevuje se skrze vztah k Otci i lidem.

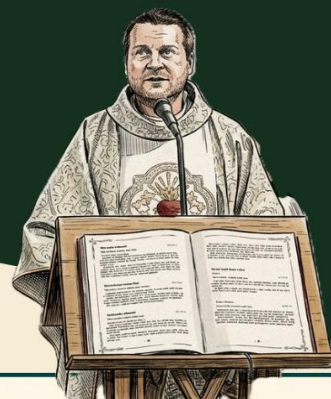
Jednota Otce, Syna a Ducha

Sila lásky mezi Otcem a Synem je samotnou osobou – Svatým Duchem.

Láska ke konkrétnímu člověku

Ježíšův pohled patřil konkrétním lidem: zebřákům, hříšníkům i nepřítelům.

Blíže k Trojici: kci

Cesta k poznání skrze skutky

Poznání skrze milosrdenství

Čím více odpouštíme a jsme druhým nablízku, tím jasnější kontury získává Trojice v našem srdci.

Přiblížení se k podstatě

Čím více dobra díky nám na světě přibude, tím blíže jsme Bohu, který je ve Trojici jediný.

Nezištnost jako most k Bohu

Skrze věrnost blízkým a budování nezištných přátelství jsme ponořeni do trojiční lásky.

NotebookLM

#KAZANIKUNHUTANMNM #KAZANIFARNOSTNMNM

autor: Marek Přichystal

I v letošním roce přijmou děti z naší farnosti poprvé Tělo a Krev Pána Ježíše. Jejich celoroční příprava v hodinách náboženství vyvrcholila v posledních týdnech společnou přípravou na Baroku. Před komentovanou mší svatou, kterou pro ně o. Miro v pátek 22. května připravil, vytvořila většina připravovaných dětí tuto krásnou skupinu: *Aneta Kuchtová, Anna Filipi, Lukáš Mičík, Klára Smetanová, Petra Mičíková, Viktorie Budigová, Rostislav Šibor, Lucie Švandová, Beáta Chudobová, Jan Peňáz, Timotej Miko, Matyáš Svítal a Šimon Štefáček.*

Všem dětem přejeme, aby je Pán provázel po celý život svým požehnáním!

(foto: L. Dvořáková)

DĚKOVNÁ ADORACE S MODLITBOU ZA UZDRAVENÍ VE SLAVKOVICÍCH

Proběhne tentokrát **výjimečně** vzhledem k blahorečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly v Brně (6. června) v sobotu **13. června 2026 v 19.00!!!**

XXVII. TÁBOR FARNOSTI RADEŠÍNSKÁ SVRATKA

29. 6. – 6. 7. 2026 v Březině u Ledče nad Sázavou, více informací u Tomáše Mahla (tel. 777 119 136, email: maheltomas@seznam.cz) nebo na: www.farnitabor-rs.cz. **POZOR** – přijímání přihlášek brzy skončí!

MULTIŽÁNROVÝ FESTIVAL PRO CELOU RODINU: KEFASFEST 2026

Zveme vás na letošní ročník křesťanského festivalu, který probíhá **od 19. do 21. června**, tradičně v areálu ikonického kláštera Rosa Coeli v Dolních Kounicích.

Své příspěvky, náměty, přání či připomínky k obsahu Kunhuty posílejte, prosím, na mailovou adresu casopis.kunhuta@gmail.com. Děkujeme. Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolický farní úřad Nové Město na Moravě. Další číslo vyjde v srpnu 2026, uzávěrka 5. 8. 2026. Redakce: Mgr. Dagmar Trödlerová, Ing. Matěj Trödler, Bc. Veronika Trödlerová. Schválil: Mgr. Miroslav Kulířaj.